

diegenen gevonden, bij wie door al te groote veranderingen een succes der operatie onmogelijk wordt. Hierop en op onze plicht het menschenleven niet meer te verbitteren dan noodig is, baseerde RIEDEL vroeger den raad niet aan het eind, maar aan het begin der tragedie te opereeren.

ROTGANS.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie!

Lezende in het boekje „een inleiding in de praktijk voor den praktizeerenden geneesheer” door J. J. KNAP GZ. trof mij het volgende, op blz. 24: „als iedere medische dienst, dient het afgeven van een medisch attest, steeds gehonoreerd te worden”. Dit staat er, zonder meer; een vaststaand feit dus. Toch is het dit volstrekt niet; immers een der grootste Rijksinstellingen, de Posterijen, honoreert het afgeven van medische attesten niet. Tenminste niet ten plattelande, van de steden weet ik het niet (ik meen dat in Amsterdam een speciale Post-arts is?). Wordt hier een brievenbode of briefengaarder ziek, de arts moet een verklaring afgeven, niet alleen dat de man ziek is, maar tevens aan welke ziekte hij lijdende is. Duurt de ziekte lang, dan moet elke maand zoo'n attest worden afgegeven.

Mijn vraag aan U is nu deze: Is deze vreemde wijze van doen overal zoo op het platteland? en zoo ja, ligt het dan niet op den weg van onze Maatschappij om hierin verandering pogen te brengen. Men kan wel, zooals sommige leden mij ook antwoordden op de vergadering van den Zutphensche Kring, waar ik deze zaak besprak, het attest laten betalen door den patiënt zelf, maar dit lijkt mij onbillijk. Immers het attest wordt afgegeven aan, en in het belang der Posterijen, evenals bij verzekering-maatschappijen het attest in het belang is dier maatschappijen en dan ook door deze gehonoreerd wordt (of behoort te worden). Tevens zou dan aan de directie der Posterijen, die dezen misstand gaarne uit den weg zal willen ruimen, gevraagd moeten worden het invullen der diagnose te laten vervallen uit het attest.

U dankend voor de plaatsing

Steenderen, 19 Juli 1903.

E. W. DE FLINES S.AZN.

Geachte Redactie!

Als student heb ik eens een promotie in de medische faculteit bijgewoond, waarbij de doctorandus o. a. deze stelling moest verdedigen: „Ook van hygiënisch standpunt is zondagsrust noodzakelijk”. De hoogleeraar, die hem er over aanviel, beweerde o. a. dat er wetenschappelijk geen verschil was tusschen Zondag en een van de „werk”dagen. Moge dit al waar zijn, praktisch (en dit is juist van het grootste gewicht) is er wel degelijk verschil. En ik acht het van het grootste belang voor ons volk, en voor ons allen, dat verschil te handhaven. Als op één dag alle werkzaamheden stil staan,